

[Schmidt.]

paa den Kendsgerning, at den sønderjydske Landsdel staar uheldigere end de andre Amter, der er tabt mere dér, og derfor er de dernede ikke saa ydedygtige, som man er i den anden Del af Befolkningen. Deraf drager jeg den Slutning, at det var paa-krævet, at den nordslesvigske Befolkning blev paa en Maade beskyttet eller fik visse Rettigheder, fordi de dernede ellers ikke vil være konkurrencedygtige som Ansøgere. Denne Betragtning holder jeg fast ved.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen ligesom ogsaa forleden det ærede Medlem Hr. Ulrich gjorde mig opmærksom paa, at jeg gjorde klogere i at se paa den tyske Lovgivning paa den anden Side Grænsen end at gøre Indvendinger overfor eller komme med Klager med Hensyn til Lovgivningen her. I den Forbindelse nævnte det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, at en Mand som Regeringsraad Söhrnsen-Petersen stillede sig meget mere forstaaende og velvilligt. Jeg er glad ved, at det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen tænker saa velvilligt om Hr. Söhrnsen-Petersen. Jeg kender ham godt og synes ogsaa, det er berettiget. Men det ærede Medlem behøver kun at spørge Regeringsraad Söhrnsen-Petersen om, hvorledes Loven bliver praktiseret. Det kan være, at der i Lovgivningen staar noget om, at kun de tyskstmadede kommer i Betragtning, de kommer i Virkeligheden ikke alene i Betragtning, men man anvender denne Lov ogsaa til Gunst for den danske Befolkning. Jeg kender Tilfælde, hvor man har givet dem meget gode Tilbud i den Retning. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at det er en Selvfølge — saa klog er jeg ogsaa —, at jeg indvirker, hvor jeg har Lejlighed til det, paa, at den tyske Lovgivning ikke praktiseres paa en ringere Maade end her.

Man kan ikke undre sig over, at jeg venter en vis Betyggelse for, at den tyske Befolkning dernede, som er særlig interesseret, allerede paa Grund af vort Tal bliver delagtig ogsaa i Forvaltningen dér, hvor dette Arbejde særlig foregaar. Vi har sagt det allerede paa Forhaand. Naar man er saa overbevist om, at man praktiserer Loven paa den allerbedste Maade, kan der ikke være noget i Vejen for at lade os tage Del deri. Det er dog en Kendsgerning, at det slet ikke er saa nemt at praktisere Bestemmelserne rigtigt, for det, der er det afgørende i denne Lov, er, hvem der er kvalificerede. Det er ikke saa nemt et Spørgsmaal at afgøre, for der er en hel Del forskellige

Forhold, der kommer i Betragtning dér. Man kan selvfølgelig aldrig bevise, at nogen er blevet skubbet til Side uden Grund. Jeg ved ikke, hvorledes man skulde kunne klage i den Retning, naar man kun behøver at sige, at Ansøgerne ikke var kvalificerede. Det er ikke faste Kendsgerninger, ud fra hvilke Afgørelsen bliver truffet, det beror for en stor Del paa et Skøn. Men netop fordi det er saaledes — saadan ligger det nu, og jeg bebrejder ikke Lovgivningen eller nogen som helst anden, at det er saaledes —, netop fordi det kommer an paa et Skøn, og et Skøn altid er noget personligt, mener jeg, det er begrundet, at vi ogsaa er repræsenteret i Forvaltningen.

Den højtærede Landbrugsminister mente heller ikke, at der var Grund til, at den sønderjydske Befolkning fik visse Forretigheder. Jeg maa endnu en Gang sige, at jeg vilde ønske, at man forandrede sit Syn paa disse Ting, naar Lovforslaget kommer til Udvalgsbehandling. Jeg mener, at det er fuldkommen saglige Grunde, der har foranlediget mig til at fremsætte mit Ønske, nemlig at der i større Grad er Mangel paa Kapital i Nordslesvig end i de andre Landsdele, og det er, hvad jeg har sagt om vor Stilling.

Den højtærede Landbrugsminister svarede ikke paa mit direkte Spørgsmaal om, hvorvidt Ministeren ogsaa mente, at i en Grænseegn som den dernede maatte man fuldkommen se bort fra at anvende Ekspropriationsbestemmelsen. Jeg ved jo, at den højtærede Landbrugsminister ellers ønsker at bruge dette Middel, og derfor spørger jeg ikke, om man ikke kan se bort fra den i det hele, men om man ikke kan anerkende, at dernede har man ikke Brug for Ekspropriation, fordi en Ekspropriation altid vil fortolkes saaledes, at den vil blive til en Anklage mod den danske Stat. Det vilde jeg meget gerne have Svar paa.

Jeg tror, jeg dermed kan slutte mine Bemærkninger.

Kyed: Naar det ærede Medlem Hr. Holdgaard paaberaabte sig det sønderjydske Erhvervsudvalgs enstemmige Ønske og paa Baggrund af dette udtalte, at Ministeren gennem sit Lovforslag her i det væsentlige havde imødekommet denne Enstemmighed, maatte jeg for mit Vedkommende protestere og beviste i Formiddags gennem et Citat fra Referaterne af disse Møder — disse Møder blev refereret —, under hvilke Forudsætninger jeg var gaaet med til Beretningens Affattelse. Det er de Forudsætninger, man maa tage med i Be-